EKIM — N° 10 — 1975 50 CENT.

TÜRK İŞÇİLERİ

TÜRK İŞÇİLERİ İÇİN C. G. T. NIN AYLIK GAZETESIDIR
MENSUEL ÉDITÉ PAR LA C. G. T. POUR LES TRAVAILLEURS TURCS

C.G.T.'nin 80 yıllık savaş yolu

1895 yılının 23 Eylül Pazartesi günü Limoges' da bir kongre toplanıyordu.

28 Sanayi Federasyonunun, 18 İş Borsasının ve 126 bağımsız sendikanın temsilcileri « yüreklerinde sendikaların birlesmesini amaçlayarak » karar vereceklerdi. Kararları birleşik tek bir örgüt kurmaktı. Bu örgüt birçok sendikaları ve meslek gruplarını, Fransa'da ve sömürgelerdeki, erkek ve kadınların, işçi ve memur sendikalarını birleştirdi ve GENEL İŞ KONFEDERASYONU (CGT) adını aldı.

Doğum meselesiz olmamış değildi. İlkönce tek tek işçi örgütleri meydana çıkmıştı. Bunlar çeşitli biçimler alı yordu: yardımlaşma kurumları, direnme dernekleri, sendika odaları, işçi odaları. Mücadelenin emekleme dönemiydi.

FIRTINA'NIN ARDINDAN

1871'de gerici burjuva sınıfı, yüce Paris Komünü,nü 30 bin emekçinin kanında boğarak, yaşıyakalalanları sürgüne göndererek, Fransız işçi hareketinin boynunu bükmüş sanıyordu. Oysa, Fransız işçi sınıfı hızla yürüyüşüne devam edecekti.

1876'da işçi kongreleri toplanıyor, ulusal sanayi ve meslek federasyonları kuruluyor ve 1884' de yasalar, hükümet izni olmadan sendika kurma hakkını tanıyor.

1895 yılında ulusal sanayi federasyonları çevresinde CGT kuruluyor. 1 Mayıs göterileri coşkuyla yapılıyor.

CGT'nin, Limoges Kongresinde istenildiği gibi, güçlü bir kavga araçı olması yıllar isteyecek. Dönem dönem çeşitli siyasi eğilimlerden etkilenecektir. Orneğin, sosyalist veya reformist fikirler, Guesde'ciler ve Proudhon'cular etkileyecektir onu. CGT giderek, binbir güçlükleri yenerek kendi gerçek devrimci yolunu bulacaktır.

devamı s. 8 de

Giscard'in 500 günlük iktidarı: Fiyasko

Giscard, cumhurbaskanı olduktan sonra; 500 gün içinde emekçilerin hayat sartlarını düzeltecek reformları gerçekleştireceğini vaat etmişti. Bugün sözü edilen bu 500 gün doldu ! sözlerini « ciddiyetsiz » olarak nitelendirmişti. Şimdi ne der ki ?
Artık bugünzaralı sonuçlarını gördüğümüz bir siyasetin, yeni atılım planı, durumu ancak daha betere doğru götürür. Dolayısıyla, işçilerin eyleme geçmesi şaşılacak bir olay değildir.

Fransız ve yabancı emekçiler birlikte yürüyüşte : Hükümetin sorumsuz politikasının zararını ödemeyi reddediyorlar. Photo Louis LUCCHISI.

Giscard'in siyasetinin bilançosu nedir ?
— *Işsiz sayısı iki misli arttı.*
— Kısmi işsizlik ve toplu işten çıkarmalar artıyor.
— Ücretlerin satın alma gücü; emekliler, pansiyonlar, çocuk paraları azaldı.
— Büyük sirketlerin kzaançları görülmemiş miktarlara ulaştı.
— Avrupa'da en uzun çalışma süresi Fransa'da.
—Sendikaların özgürlükleri-ve demokratik özgürlükler çiğneniyor.
— Yabancı işçileri ezen ırkçı hareketlere karşı hiç bir şey yapılmıyor. Oysa sayısız vaatte bulunulmuştu.

Dahası var, geçen Haziran ayında Genevre'de toplanan Uluslararası Çalışma Konferansı sırasında, Fransız hükümeti, temel insan haklarını koruyan, kişisel ve toplumsal özgürlükler açısından yabancı işçilerin de aynı haklara sahip olmalarını öngören yeni Uluslararası Sözleşmeyi onaylamadı.
Bu bir rezalet !
Bütün gücümüzle, Fransız hükümetinin kararına karşı eyleme geçmeliyiz; kararını değiştirmeye zorlamalıyız ve Genevre sözleşmesini tasdik etmeye itmeliyiz.

—o—

GISCARD iktidara gelir gelmez, CGT, tavrını belirtmişti. Haziran 1974'ten beri Georges SEGUY, hükümetin siyasetini eleştirmiş, işsizliğin artmasına yol açacağını söylemişti. O vakit basbakan CHIRAC, Genel Sekreterimizin rür. Dolayısıyla, işçilerin eyleme geçmesi şaşılacak bir olay değildir.

Hemen 23 Eylül'de, izinler dönüşünden sadece üç hafta sonra, binlerce işçi işlerini bıraktılar ve gösteri yaptılar.

4 Ekim günü, Paris'te toplanan güçlü ulusal gösteride, gençlik kararlılığını bağırdı ve iş hakkı, meslek hakkı için eyleme geçeceğini söyledi.

Bütün bu kavgalarda yabancı işçiler de bulunuyordu; eyleme katılma nedenleri açıktı. Fransız kardeşleri gibi, onlar da, hatta daha bile fazla sömürülüyorlar : Düşük üretlerin, işsizliğin, kötü sartlarda çalışmanın, utanç verici oturma ve yaşama şartlarının kurbanlarıdırlar.

Yabancı işçiler anladılar ki, emeklilik yaşının öne alınması, iş saatlerinin azalması için mücadele ettikleri zaman, aynı zamanda çalışma haklarını koruyorlar, yani işsizliğe karşı geliyorlar. Hiç şüphesiz bu iki hak koparılırsa birçok yeni iş boşalacaktır.

CGT, hükümetin sahte yaklaşımlarına, boş sözlerine karşı emekçileri uyanık olmaya çağırdı.

CGT, işçiler lehine belirli kararlara varmak için derhal tartışma masasına oturmaya hazırdır, asla oyuna gelmeyecektir.

Bunlar ciddiye alınmazsa, işçiler eylemlerini yayacaklar dır; 23 Eylül 4 Ekim, onların kararlılığını gösterdi. Hakları olan isteklerinin gerçekleşmesi yolunda, eylemi sürdürmedeki dirençlerini açıkça ortaya koydular.

CGT Sekreteri René LOMET.

FOYER'LERDE HAYAT ŞARTLARI VE MÜCADELE

Bekâr veya başka bir ülkede oturduğu için ailesinden ayrı, ailesini getirtmek için lojman bulamayan yabancı işçilerin oturduğu foyerlerin büyük bir kısmı, SONACOTRA, ADEF, AFTAM, AFRP..., gibi çeşitli kuruluşlar tarafından yönetilmektedir. Çok sıkışık oluşu, mutfak, banyo, helaların yetersizliği, sağlık şartlarının bozukluğu, toplumsal hayattan uzaklık, buralarda yaşamayı dayanılmaz kılmaktadır. Bütün bunlara karsılık, buraların kiraları, HLM kiralarının iki-üç katıdır. HLM kiraları da oldukça fazladır, binlerce aile kiralarını ödeyememekte, her geçen gün, daha fazla sayıda aile, evlerinden çıkarılmaktadır.

Fakat, meseleyi, daha iyi anlamak

için, bu foyerlerin inşaat masraflarının ve içlerinde düzenlenen sosyal faaliyetlerin % 50 sinin resmî Sosyal Yardım Fonu (F.A.S.) tarafından karşılandığını bilmek gerekir. Fonun ana kaynağı kendi ülkelerinde oturan yabancı emekçi çocuklarına ayrılan aile ödeneklerinden kesilen paradır. Bu ayırım yüz kızartıcıdır. C.G.T. bu tutumu her zaman mahkum etmiştir, ve etmektedir.

Bu durum karşısında, foyerlerde oturan yabancı emekçilerin hoşnutsuzluğu her geçen gün artmaktadır. Son günlerde SONACOTRA foyerlerdeki durum bunun açık bir örneğidir. Kiraların arttırılması karşısında, Paris bölgesi ve taşra foyerlerinin büyük bir kısmında foyer sakinleri greve gitmişlerdir.

Patronların ve hükümetin hayat şartlarını hiç düşünmeden, yalnızca sömürmek amacıyla yabancı ülkelerden getirttiği, işçi sınıfının bu kesiminin taleplerini savunmada ; bölgesel ve mahalli sendika örgütlerimiz her tarafta onların yanında ve eylemlerindedir.

Bu mücadeleler gün geçtikçe önem kazanmışlar, bunların arasında ilişki ve birlik kurulması sorunu giderek daha fazla belirginleşmiştir. Bundan ötürüdür ki C.G.T.'nin Seine Saint Denis Bölgesel Birliği çeşitli foyerlerde oturanların Komitelerini birleştiren bir komite kurmuştur. Bu komite genel talepler üzerinde ortak bir zemin geliştirmiştir. Valiliğe ve S.O.N.A.C.O.T.R.A. Yönetimine başvurarak, Bölgesel Komitenin olduğu kadar foyer sakinleri komitelerinin de resmen tanınmasını, ve bölgesel bir heyetin toplu sözleşme tartışmaları yapmak üzere kabul edilmesini istemişlerdir.

Şimdiye kadar çeşitli foyerlerde, özellikle sağlık şartları, boş vakitleri değerlendirme, toplanma hakkı... vb.gibi önemli talepler ede edilmiştir. Işte bir örneği : Val-de-Marne bölgesinde, Vitry'deki ADEF foyeri. Burada oturanlar, Komite'de örgütlendiler C. G. T., Demokratik Belediye, Kiracılar Ulusal Federasyonu, Avrupa'daki Cezayirliler Dostluk Derneği tarafından desteklendiler. Talepleri : iç işleri düzenleyen tüzüğün kaldırılarak yerine, Oturanlar komitesinin de katılmasıyla hazırlanacak yeni bir tüzüğün kabul edilmesi, çarşafların 15 günde bir değişmesi ; yeni battaniyeler ; odaların haftada bir kere temizlenmesi, sene sonuna kadar odaların boyanması; yangın söndürme aletinin ve ecza dolabının konması ; mutfak, tuvalet, duş...vs, nin iyileştirilmesi ; gezi ve spor faaliyetlerinin düzenlenmesi, küçük bir spor salonunun kurulması ; üç istasyonlu renkli bir televizyon alınması ; arkadaş veya misafir kabul etmelerinde kullanılmak üzere foyer sakinlerine iyi birer yatak sağlanması, foyer sakinleri hizmetinde bir toplantı salonu ; foyerde kaldıklarına dair birer kart ; işsizlik, hastalık veya başka ekonomik sorunlar halinde foyerden atılmama garantisi ; kira artışlarının yıl sonuna kadar ödenmemesi, ve geçmiş kiraların beş taksitte ödenmesi.

Bu sorunlara daha esaslı ve kalıcı çözümler bulmak çıkarımızadır. Emekçiler C.G.T.'de sendikalaştıkça, güçlendikçe bu daha kolaylaşacaktır.

IRKÇILIĞA SON !

Muhammed Diab adlı Cezayir'li kardeşimizi öldüren polis memurunun mahkemesi sırasında, C.G.T. Yönetim Kurulu üyesi Marius APOSTOLO şunları söyledi :

... « Bu olay karşısında endişeliyiz. Veisyan etmemek elde degil. Yine Cezayir'li bir emekçi kardeşimiz katledildi.

« Bazı polis memurları tarafından yabancı işçilere, özellikle de Cezayir'lilere karşı yapılan bu şiddet hareketlerini ilk defa nefretle mahkum etmiyoruz. Bagneux,de, Noisy-le-Sec'de, St-Gratien'de, Le Theleme kahvesinde polislerin yaptıkları vahşi saldırılar hala hatırımızdadır. »

... « 1972'de, petrol krizi bahane edilerek, Fransa'da çirkin bir ırkçı kampanya başlatılmıştır.

« 1973'de, 52 haftada 52 Cezayirli emekçinin kanına girilmiştir. 1975'de, Ocak ile Nisan ayları arasında, 22 ırkçı saldırı sonucunda 17 kişi yaralanmış, 1 kişi ölmüştür.

« Genellikle polisin tanımasına rağmen, suçlular adalete teslim edilmemekte ve cezalandırılmamaktadır. Oysa 1 Temmuz 1972'de ırkçılığa karşı çıkarılan kanun vardır. Fakat parababalarının hükümeti uygulamamaktadır. »

... « Elbette bütün polis memurlarını suçlamak istemiyoruz. Ancak, milliyeti ve rengi ne olursa olsun, insanların haklarına saygı göstermeyen ve ırkçı saldırıları haklı göstermeye kalkan bir toplum tehlikeli bir yola girer ve giderek kendi kendini mahkum eder. »

... « Bu saldırıların arkasında, Cezayir'in Fransız sömürgeliğinden kurtulup bagımsızlığını kazanmasını hazmedemeyenler vardır. »

ÖZGÜRLÜKLER : CGT VE CFDT İÇİŞLERİ BAKANLIĞINDA

Cezayir'li işçilere karşı ve Fransa' daki örgütlerine karşı yapılan saldırıların usule aykırı hapislerin, özgürlüklerine yöneltilen darbeleringitgide coğalması karşısında C.G.T. ve C.F.D.T. den bir heyet 17 Eylül 1975 günü içişleri Bakanlığına gitti.

Heyet kesin bazı sorular sordu ve özellikle 1 Temmuz 1972' de imzalanan ırkçılığa karşı kanunun bu gibi olaylar karşısında neden uygulammadığını sordu.

Bir kez daha bu gibi ırkçı eylemler karşısında neden bazı ırkçıların cezasız bırakıldığı konusunda açıklama istedi.

Heyet aynı zamanda fransız hükümetinin resmî bildirilerinin, Cumhurbaşkanının Cezayir'e Nisan 1975'te yaptıgı ziyaret sırasında olsun veya günlük haberlerde olsun, sözde Cezayirlilerin güvenlikleri konusunda öğütler vermesine karşılık gerçekte bunun tam tersinin olmasının nedenini sordu.

Temsilci heyet, geçen Haziran'daki Uluslararası Çalışma Konferansı sırasında Fransız temsilcilerinin tutumlarını eleştirdi Çünkü Fransız Hükümeti temsilcileri, temel insan haklarını koruyan ve kişisel ve toplumsal özgürlükler açısından yabancı işçilerin de aynı haklara sahip olmalarını öne süren yeni bir Uluslararası Sözleşmenin içeriği konusunda tutumlarını bildirmek istememişlerdi.

C.F.D.T. ve C.G.T. sendikalarının heyeti bir an evvel, bütün yabancıların ve ailelerinin onurlarına saygının ve güvenliklerinin sağlanması konusunda gerekli tedbirlerin alınmasını istedi.

Bu olaylar ve kesin sorular, Bakana verilen bir deftere de işlenmiştir. C.G.T. ve C.F.D.T., yöneltilikleri sorulara hükümetin bir an evvel cevap vermesini istiyor.

HAKLARIMIZ... HAKLARIMIZ... HAKLARIMIZ...

işsizlik durumları ve iş bulmaya ilişkin haklarımız

Ekonomik kriz, Fransa'da özellikle emekçileri atkiliyor. Işiz sayısı simdiden bir buçuk milyona yaklaştı.

Gençler, kadınlar ve yabancı emekçiler, işsizler ordusunun başını çekiyor. Resmî sayılara göre, iş arayan yabancı emekçi sayısı, aynı durumdaki Fransızlara oranla daha hızlı artmaktadır.

1975'in ilk üç ayında işsizlik oranının en yüksek olduğu yabancı emeçiler: Fas'lı, Cezayir'li, Tunus,lu Portekiz'li, bunların ardından da Yugoslav ve İtalyan emekçilerdir. Resmî sayıların gerçeği tam olarak yansıtmadıklarını da unutmamak gerekir.

Gerçekte, işsiz kalan pek çok yabancı işçi haklarını henüz tanımamakta mahalli Iş Bulma Ajanslarına veya Belediyelere kayıtlarını yaptırmamaktadir. Öte yandan, durumları resmîleşmeyenler de iş aramak için yazılamıyorlar.

Bir kısım emekçiler de resmîkağıtları tam olmasına rağmen ış Bulma Ajansına kaydolmak istemiyorlar. Çünkü işsiz kalma durumunda, hükümetin onları sınır dışı etmesinden çekiniyorlar.

Bütün bunlar da onları birçok neden yüzünden güç durumda bırakıyor :

1 - Iş ve Işçi Bulma Ajansına kayıtlı olmadıklarında ; sosyal sigorta ve aile yardımından yararlanma hakları almuyor, ve işsizlik tazminatlarını alamıyorlar. (Genel, ASSEDIC ve ötekiler) Is arayanlar için öngörülen meslekî eğitim stajına devam edemeyerek yeni bir işten yararlanamıyorlar.

2 - Kağıtlarını (oturma ve çalışma kartlarını) uzattıramıyorlar.

3 - Son günlerde uygulaması sık sık göıülen ve « yumruk darbesi » diye adlandırılan polis aramal rında, kimlik kağıtları kontrol edildiğinde, bu emekçiler sınırdışı edilme tehlikesiyle karşı karsıya kalıyorlar.

BÜTÜN BU NEDENLERDEN ÖTÜRÜ BÜTÜN ISSIZ YABANCI EMERKÇILERIN BÖLGELERINDEKI IŞ BULMA AJANSINA, BU YOKSA BELEDIYEYE YAZILMALARI, VE IŞSIZLIKLE ILGILI HAKLARINI ÖĞRENMELERI KENDI ÇIKARLARINADIR.

ISSIZ KALAN YABANCI EMERÇİLERIN DURUMU :

2 Mayıs 1975 Bakanlık Kararnamesi, mevcut hukukî durumu şu şekilde atanımlamakyadir :

● Aşağıdaki şartların uygun olması halinde, **genel işsizlik yardımı konusunda yabancı emekçiler Fransız emekçiler de aynı haklardan yararlanacaklardır :**

1 - Son 12 ay boyunca en az 150 gün çalışmış olmak.

2 - Geçerli bir çalışma kartına sahip olmak. Eğer geçici veya normalçalışma kartının süresi bitmişse, 3 aylık geçici bir oturma izni verilir. Bununla Yabancı Işçiler Bürosuna başvurulup gereken işlemler yaptırılır, ve yeni bir iş bulmak için Iş Bulma Kurumuna yazılınır.

ÇALIŞMA IZNINI YENILEME ŞARTLARI

1 - **Geçici karta sahip 1 yıllık,** ve bu sırada 150 gün çalıştığını ispat eden yabancı emekçi, kartı bittiğinde eğer işsizse kartı 3 aylık bir süre için uzatılır.

Eğer sadece bir kontrat sahibiyse ve kontratı sona erdiğinde işsiz kalırsa, kontrat süresince 150 gün çalıştığını ispat ettiginde, kendisine sadece 3 aylık geçici bir çalışma kartı verilir. Bu durumda, başka iş aramak için iş Bulma Kurumuna (A.N.P.E.) başvurabilir.

2 - Normal çalışma kartı sahibi olan yabancı emekçi, kartını 1 yıl süreli olarak uzatır. Oturma kartı da alır.

Yabancı emekçiler yeni bir iş bulduklarında, çalışma kartlarını eskisi gibi yeniletebilirler. Yabancı Işçi Göçü Devlet Müşaviri P. Dijoud'num kararnamesi öte yandan, hiç bir geliri olmayan ve iş bulmak için hiç bir imkânı bulunmayan emekçilerin O.N.I. (Ulusal Yabancı Işçi Göçü Ofisi) tarafından yurtlarına gönderilmelerini öngörüyor.

C.G.T. ye göre, ne yabancı ne Fransız işçiler, krizin ve işsizliğin sorumlusu değildirler. Iş konusunda aynı haklardan yararlanmalıdırlar.

Özellikle, **iş kaybetme** (işten çıkarılma, işyerinin kapatılması) **çalışma ve oturma şartlarının yenilenmemesini haklı gösteremez.** Yabancı emekçiler iş garantisinden, işsizseler genel yardımlardan, özel olarak da ASSEDIC yardımından, ekonomik nedenderle isten çıkartmalarda yeni iş beklemek yardımından, mesleki egitimden, 60 yaşından büyük işsizler de ek gelirden yararlanmalıdırlar.

ISSIZ KALAN ARKADAŞLAR, HAKLARINIZI UYGULATMAK BU TALEPLERI GERÇEKLEŞTIRMEK IÇIN IŞŞIZLIĞE KARŞI MUCADELE KOMITE LERINE KATILIN !

UNUTULANLAR

Fransa'da 800.000 kadar aile, başlayan okul mevsimi için bir kuruş yardım bile alamıyacaklar. Çünkü Cumhurbaşkanı Giscard (Jiskar), 250 Fr. lık okul yardımını, sadece, bir diğer yardımdan yararlanan tek çocuklu ailelere tanıdı.

Başkanın kararı, anneleri bir işte çalışan ailelerin büyük bir bölümünü deş aynı kasıtla yardımın dışında bırakıyor.

Diğer unutulanlar da yabancı işçilerin kendi ülkelerindeki aileleri... Bunlar yalnızca aile yardımlarında yapılan haksız ayırımın ağırlığını çekmekle kalmıyor, aynı zamanda okul yardımlarında da yoksun bırakılıyorlar.

Eğer Bay Giscard, patronlarla birlikte, kadınların çalışma hakkına ve yabancı işçilerin sosyal haklarına yapılan bu saldırıların tepki görmeden karşılanacağını sanıyorsa aldanıyor.

Yabancı kadın ve erkek emekçiler, ücretlilerin tümü gibi, hiç de sorumlusu olmadıkları bir siyasetin yükünü çekmeyi reddetmektedir.

Işçi sınıfı tmüyle bütün ayırımlara karşı savaşiyor.

RENE LOMET'NIN BAŞBAKANA MEKTUBU

Sayın Başbakan,

Dikkatinizi aile ödenekleriyle ilgili olarak, yabancı emekçilerin çocuklarının durumuna çekmek istiyoruz.

Bu emekçiler, çalışmaları ile Fransız yasalarına bağlı, ve Sosyal Sigortaya kaydolma ve sonraki masraflarında Fransız işçileriyle ayni yükümlülükler altında oldukları halde, Fransız ve yabancı işçiler arasında, ve özellikle aileleri kendi ülkelerindeyse, değişik milliyetlerdeki işçiler arasında bir ayırım gözetilmektedir.

Aile ödenekleri, ailelerin gelirinin önemli bir bölümünü temsil eden gecikmiş ücrettir.

15 Ocak 1975' deki Aile Yardımları Sandığının Yürütme Konseyine göre, yabancı isçilerin kendi ülkelerindeki çocukları için aldıkları aile yardımı ile, gerçek bir eşitlik gözetilmesi halinde almaları gereken yardım arasında, yalnızca 1973 yılında 1.312.069.325 Fr. lik bir fark var.

Bu fark, 1974 ve 1975 yıllarında çok daha fazla artacak.

Yabancı işçilerin kendi ülkelerindeki çocuklarının, hükümetin son ve oldukça yetersiz olan kararlarından bile yararlanamamaları, bu işçilerin gecikmiş ücretlerini daha da azaltacaktır.

C.N.A.F.' in 1973' de 728.083 çocuk üzerinden yaptığı istatistiklerin 1975' de değişmeyceğini kabul edersek, 126,40 Fr. lık ve 250,00 Fr. lık okul yardımlarından yoksun bırakılan yabancı işçilerin çocukları, 274.000.000 Fr. kadarlık ek bir ücreti kaybedeceklerdir.

C.G.T. Fransız emekçileriyle ayni yükümlülükleri tasynan ve Fransanın gelişimine katkıda bulunan yabancı emekçilerin, ülkeleri ne olursa olsum, aileleri nerede bulunursa bulunsun, Fransız emekçileriyle aynı haklardan yararlanmaları gerektiğini savunmaktadır.

Bu koşullar altında, hiç bir ayırım yapılmaksızın, aile ödeneklerinden ve diğer sosyal yardımlardan Fransız emekçileri kadar yararlanmalıdırlar.

Bize bu apaçık ayırımın ortadan kalkması için alınacak tedbirleri bildirmenizi istivoruz.

Bu süre içinde, Savın Başbakan, saygılarımızın kabülünü dileriz.

René LOMET,
C.G.T. Sekreteri.

Uluslararası çalışma konferansı :

yerli ve yabancı işçilerin hak eşitliği mücadelesinde önemli bir adım atıldı

Uluslararası Konferansın 60 ıncı dönem çalışmaları sonucunda yabancı emekçiler ilgili uluslararası bir Sözleşmenin kesin metni belirlenerek kabul edildi.

Çalışmalar çetin geçti. 1974'deki daha ilk tartışmalarda, işverenler ve bazı hükümetler karşı tavır almışlardı.

İşverenler ve başta Fransa olmak üzere gerici hükümetler, hak eşitliği sorununu ikinci plana atarak, krizin yükünü herkesten önce yabancı işçilerin sırtına yımak niyetindeydiler. Onlara göre « gizli işçi göçünü ortadan kaldırma (yani turist işçi akını) » sorunu en acil sorundu. Emekçilerin temsilcileri ise, yerli ve yabancı emekçilerin hak eşitliğini gerçekten garanti altına alacak maddelerin geçirilmesine çalışıyorlardı.

Sonucta, 81 çekimser oya rağmen 265 oyla, uygulama ve fırsat esitliği ve işçi göçünün istismarı durumlarını kapsayan ve 2 bölümden olusan tek bir Sözleşme kabul edildi.

FRANSIZ HÜKÜMETININ VE ISVERENLERININ TUTUMU

Fransız hükümetinin ve patronlarının temsilcileri açıkça karşı çıkmaktan çekindikleri için oylamada çekimser kaldılar. Böylece Sözleşméyi onaylamıyarak Amerika B.D., İsviçre, Avusturya, Federal Almanya, İsrail, İngiltere vb. ile en gerici saflarda yer aldılar.

İşte böyle ak koyun kara koyun belli oluveriyor. Fransız hükümeti ve Devlet Müşaviri Dijoud bir yandan durmadan iktidarın yabancı emekçiler yararına sosyal politikası üstüne palavralar savuruvor, ama öte yandan, hak eşitliğinin tanınması yolunda uluslararası bir anlaşma için açıkça tavır almak gerekince, koridorlarda kulis çevirerek Sözleşme'nin çıkmasını engellemeye çalışıyor.

SÖZLEŞME METNINDE NELER VAR ?

— Sözleşme'yi tasdik eden her üye, yabancı işçilerin temel insan haklarına saygı göstermek zorundadır.

— Yabancı işçi politikası, işçi gönderen ve işçi alan ülkelerin sosyal ve ekonomik ihtiyaçları temeline dayanmalı ve uzun sürede sosyal ve ekonomik bütün sonuçları dikkate alınmalıdır.

— Hükümetler sadece « işçi ticareti » yapanları değil, fakat buna şu ya da bu biçim de yol açan işverenleri de (hapis cezasına varana kadar) cezalandırmalıdır.

IS KONUSUNDA IKI ÖNEMLI MADDE

— Bir işçi, başka bir ülkede çalışma amacıyla resmi olarak bulunurken işsiz kalırsa hiç bir şekilde gayrı resmi (turist) duruma düşmüs sayılamaz. İşini kaybetmiş olmasi, oturma ve çalışma izninin geri alınmasına sebep olmamalıdır.

Dolayısıyla uygulamalardan - özellikle iş güvenliği ile ilgili garantilerden vb. - yerli emekçiler gibi eşit olarak yararlanmalıdır. (Madde 8).

— Nihayet ilk defa fırsat ve muamele eşitliği toplu ve bireysel özgürlüleri de kapsayarak genişletilmiştir.

— Yabancı işçilerin kendi ülkeleriyle kültürel bağlarının olduğu gibi, etnik ve ulusal kişiliklerinin korunması yolunda tedbirler öngörülmektedir.

Bildirge'nin 33. maddesi, yabancı işçinin, sınır dısı edilme dudumunda, hukuki ve adli yolla hakkını arama hakkını getirmektedir.

Sözleşme'de diğer konularda da önemli maddeler var : meslek ögrenimi, ihtisas derecesinin ve diplomaların tanımı, iş seçme özgürlüğü, aile getirme, sosyal ve sendikal haklar...

CGT, bu uluslararası yeni yönetmeliği, Fransız ve yabancı emekçilerin hak eşitliği mücadelesinde olumlu bir basamak olarak kabul ediyor.

Fransız hükümetinin Uluslararası Çalışma Konferansı'nda kabul edilen bu kararları, tasdik etmeye ve UYGULAMAYA zorlamak için var gücümüzle uğraşmalıyız.

Tek silahımız örgütlü birlik'tir. Yerli, yabancı bütün işçiler Konferans kararlarını duyurmalı, yaymalıyız. Giscard hükümetinin onaylaması için eylemlere CGT saflarında kenetlenmiş olarak katılmalıyız.

"PEUGEOT" DA DÖNEN DOLAPLAR

Peugeot-Sochaux otomobil fabrikasında çalışan Türkiye işçilerinin sayısı bini aştı. Peugeot-Sochaux Fransa'nın en büyük fabrikası. Peugeot patronları, burada çalışan kardeşlerimiz uyanmasın, haklarını aramaya kalkmasın diye ellerinden geleni ardlarına koymuyorlar. Faşist CFT teşkilatı ve satın aldıkları adamlarla emekçileri baskı altında tutuyorlar.

Fransız hükümeti ve parababaları bu yolda elele çalışıyorlar.

Kapalı kapılar ardında çevirdikleri dolapları CGT Türk işçilerine açıklıyor : Peugeot Müdüriyeti Türk

işçisi getirmeye karar verdiğinde Türk hükümetine bir şart koşmu. İşçilerin CGT' ye üye olmamaları şartı. Neden ?

İşyeri seçimlerinden önce Strasbourg Konsolosu bizzat gelip, foyerlerde CGT'ye karşı propaganda toplantısı yaptı. Neden ?

Peugeot Müdüriyeti CGT'den neden bu kadar korkuyor ?

Otobüsler artık fabrikanın içinden kalkıyor. CGT militanlarının rahatça bildiri dağıtmasını, Türk kardeşlerini bilgilendirmesini önlemek için. Foyerlere girilmemesi için CFT'nin kiralık bekçileri her türlü zorbalığı yapıyorlar. Neden ?

Çünkü Peugeot patronları kendilerine dikensiz sömürü bahçesi istiyorlar. Amaçları bizi fabrika-foyer ikilisine hapsedip, posamız çıkıncaya kadar kolaylıkla sömürmek.

Çünkü Peugeot biliyor ki CGT, işçilerin çıkarını savunuyor. CGT güçlendlikçe kâr fıçılarını rahatça dolduramayacaklarnı biliyoélar.

Peugeot'nun ikiyüzlülüğü ortada : hem CGT'nin itibarını sarsmak için olmadık dedikodular yayıyor, hem de CGT ile işçiler yüzyüze gelmesin diye her çesit baskıyı düzenliyorlar. İşçilerin bizzat hakem olmasından bile korkuyorlar. Demokrasi bu mudur ?

CGT'ye üye olanların işten atılabilecekleri yalanını ileri sürüyorlar. Tam tersine CFT üyeleri bu durumla karşılaşabilirler (elbette elebaşları değil). Çünkü CFT'nin ipleri Peugeot Müdüriyetinin elindedir.

Her şeye rağmen CGT Peugeot-Sochaux'nun en güçlü sendikasıdır. Fabrikada Fransız, Arap, Portekiz'li, Yugoslav, Türkiye'li binlerce üyesi var. İşveri cecimlerinde oyların çoğunluğunu CGT alıyor. Peki bunları Müdüriyet neden işten atamıyor acaba ?

Biraz düşünüp, duruca bakınca Müdüriyet ve CFT'nin maskeleri bir bir düşüyor.

Meselenin özü şudur : Peugeot Müdüriyeti CGT'nin güçlenmesinden korkuvor. Çünkü CGT güclenince, Müdürivet işçilerin taleplerini gerçekleştirmek zorunda kalacaktır.

Sochaux CGT Metal İşçileri Sendikası :

— BİR OS ISÇİNİN ASGARI ÜCRETİNİN (Ayda 174 saat üzerinden) 2 000 Fr' A ÇIKARILMASINI,

— Ücretlerin, hayat pahalılığının arttığı oranda arttırılmasını,

— Ücretlerde azalma olmaksızın haftalık çalışma süresinin 40 saate indirilmesini,

— Emeklilik yaşının 60 a indirilmesini,

— İş güvenliğinin sağlanmasını,

— Baskılara son verilmesini,

— Yabancı işçilerin tümüne, çalışma süresi içinde dil kursları düzenlenmesini istiyor.

Gazetemizdeki diğer haberlerde de görüldüğü gibi, Fransa'da çalışan Türkive emekcileri, hızla CGT'de örgütlenmekte ve mücadeleyle yeni haklar koparmaktadırlar. Peugeot-Sochaux'daki kardeşlerimiz arasında da gerçekleri görenler çoğalmakta, gittikçe daha kalabalık olarak CGT'ye katılarak kendi davalarına sahip çıkmaktadırlar.

CGT'YE KATILALIM, GÜÇLENELİM

HAKLARIMIZI PEUGEOT'YA ÇİĞNETMEYELİM.

TÜRKİYE EMEKÇİLERİ « SOGEVİANDES » DA ÖNCÜ

Rungis Hallerinde, « Sogeviandes » adlı firmada 100 kadar ücretli çalışıyor. Bunların 30 kadarı Türkiye işçisi. Sabahtan akşama kadar tonlarca et kesiyorlar. Diğer arkadaşlarımız gibi onlar da, bin bir haksızlıkla karşı karşıyalar.

Sogeviandes'da çalışan kardeşlerimiz haklarını, ancak sendikada örgütlenerek koparabileceklerini anladılar. 7 Haziran'da C.G.T. Rungis Sendikalar Birliği'nde, birkaç Fransız arkadaşlarının da katılmasıyla toplandılar. 30 un üstünde arkadaş C.G.T.' ye kaydoldular. Ve işyerinde, 5 Türkiye ve 1 Fransız arkadaşlarını seçerek işyeri sendika örgütlerini kurdular.

Hemen aynı yerde çalışan Fransız işçileri örgütlemeye giriştiler.

Sogeviandes'daki arkadaşlar işte böyle örnek bir çalışma başlat tılar. Fransız kardeşlerine de öncü olarak.

RAMAZAN BAYRAMINIZI KUTLAR, SIHHATLİ GÜNLER DİLERİZ

« VERNON » TOPLANTISI

Vernon ve çevresinde, özellikle inşaat şantiyelerinde çalışan yüzlerce Türkiye işçisi var.

Bu kardeşlerimiz birbirlerinden uzak yerlerde oturup, çalışıyorlar. Her inşaat şirketinde olduğu gibi buradakilerde de sorunlar saymakla bitmiyor.

17 Mayıs'ta, Vernon C.G.T. Sendikalar Birliği, bu bölgedeki emekçi arkadaşlarımız için bir toplantı düzenledi.

100'ün üstünde Türkiye işçisinin katıldığı toplantıda, C.G.T. Sekreteri F. Lucas ve C.G.T. Yabancı İşçiler Komisyonu'undan bir arkadaş C.G.T.'yi tanıttılar. C.G.T.'nin yürüttüğü sınıf mücadelesini anlattılar. Sorunlar tartışıldı. Çözüm yolları arandı. Birçok arkadaş Konfederasyonumuza üye oldular. Gücümüze güçkattılar.

Toplantının sonunda Yılmaz Güney'in UMUT filmi gösterildi.

Bölgede çıkan demokratik gazeteler, sayfalarında toplantıya yer verdiler ve çevredeki Fransız halkına Türkiye işçilerinin sorunlarını yansıtarak, dayanışmaya çağırdılar.

"Sellier" işçileri direndiler, kazandılar

Paris banliyösü Courbevoie'da Sellier inşaat şirketinde çalışan 22 Türkiye, 5 Portekiz, 4 Cezayir, 1 Fas işçisi kardeşimiz 20 Mayıs'ta direnişe geçtiler.

Ayda 260 saat çalıştırılıyorlardı. Patron para fişlerini ya kanunsuz kesiyor, ya da hiç vermiyordu. 3 yıldan beri çalışan bazı arkadaşların Sosyal Sigorta kartları bile yok. Yattıkları yer hiç bir sıhhi ölçüye uymuyor. 20 kişi bir yerde. Mutfak niyetine 3 ocak bir masa. Içerde kalan yövmiyelerin tutarı ayları buluyor.

7 Türkiye, 1 Portekiz işçisi kardeşimiz aylardır turist olarak çalışıyorlar. İşveren kağıtlarını yaptırmamakta inat ediyor.

ğöle gözüvle bakıyor onlara.

Fakat CGT ve CFDT sendikalarında örgütlenen Sellier emekçileri bu gidişe dur dediler. Patronun karşısına sendikalarıyla birlikte dikildiler. İçerde kalan paraları, para fişlerini, turislerin kağıtlarının yapılmasını istediler. Ancak o zaman işbaşı edeceklerini bildirdiler. Patron bu sefer iflas beyanını verdi.

Direniş sürdü. İşçiler chômage (şomaj) 'a yazıldılar. Sendikaların baskısı karşısında gerici Courbevoie Belediyesi turistlere yemek sağladı. CGT ve CFDT Valilik ve Bakanlık nezdinde harekete geçtiler. İlerici gazeteler kavgaya destek oldular. Çesitli bölgelerden, yerli yabancı isçiler, maddi-manevi dayanışmada bulundular.

Birtakım bozguncuların burunlarını sokmasına rağmen, birliklerini bozmayan kardeşlerimiz uzun direnişlerinin ilk başarısını Temmuz başında gördüler. Içerde kalan paralarının büyük bir kısmını kopardıları

Sellier isçileri örgütlü mücadeleleriyle parababalarına iyi bir ders verdiler.

« BLANDİN » İŞÇİLERİ PATRONU DİZE GETİRDİ

Paris banliyösü Romainville'de, « Blandin » adlı insaat firmasında çalışan 20 Türkiye işçisi : « Bıçak kemiğe dayandı » dediler Ve 2 Haziran'da üye oldukları CGT'nin ôderliğinde greve oturdular.

Harap barakalarda sürünmekten bıkmışlardı. İşveren deplasman paralarını ödemiyordu. Kalifiye işçi olmalarına rağmen hepsini manövr yazıyordu. Hayat pahalılığının hızla artışı karşısinda ücretler yerinde sayıyordu.

1,5 gün süren grev sonucunda kararlı arkadaslarımız lojman konusunda yeni haklar elde ettiler. Ücretlerini yüzde 24 arttırdılar. Meslek dereceleri yeniden tespit edildi. Tek bir manövr kalmadı. OS 3 den OQ 1 e kadar terfi sağlandı. Patron deplasman masraflarını bütünüyle karşıayacağını taahhüt etti. Grevde geçen saatler çalışılmıs gibi patrona ödetildi.

Türk işçelerinin parlak zaferi, aynı işyerinde çalısan Pakistan'lı emekçilere örnek oldu. Onlar da CGT saflarına katıldılar.

« E.B.C.I. » İŞÇİLERİ ÖRGÜTLENDİLER

E.B.I.C., Peugeot-Sochaux fabrikasının yanıbaşında bir inşaat şirketi. 17 Türkiye işçisi çalışıyor. Geri kalandar ise Yugoslav, Tunus'lu vb.

Oturdukları yerlere lojman demeye insanın dili varmıyor. Para fişlerinde, çalışma saatlerinin hesaplanmasında, meslek derecesinin uygulanmasında patron her çeşit yolsuzluğu yapmaktan çekinmiyor. Ayrıca işsizliğe karşı uyanık ve örgütlü olma gereğinin bilincienlül'de CGT sorumlularıyla toplantılar yaptılar. Aşırı sömürüye karşı tümu CGT saflarıma katıldı. Onları Yugoslav ve Arap işçileri izledi.

İşyerinde CGT sendikal örgütünü (Séction Syndicale) kurdular.Aralarından az çok Fransızca bilen birini Sendika Delegesi (Déléguet Syndical) seçtiler. İşverene ve İş Müfettişliğine başvurarak, işyeri delegeleri seçiminin hazırlanmasını istediler.

E.B.C.I. işçileri şimdi patron karşısında kenetlenmiş bir yumruk gibi. Davranışları Fransa'daki tüm Türkiye işçilerine ve özellikle de Peugeot'da çalışanlara örnek olsun.

İSPANYA'DAKİ FAŞİST CİNAYETLER LANETLENDİ

İspanya'daki faşist Franko rejimi, halk düşmanı yüzünü bir kez daha bütün dünyaya gösterdi. Eylül ayı içinde ölüme mahkûm ettiği ilerici, anti-faşist gençlerden 5ini kursuna dizdi.

Faşizm, İspanya'da 1936dan beri hüküm sürüyor 40 yıldır, işçiler, emekçi halk hayat pahalılığının, işsizliğin cenderesinde kıvranırken, 5-10 işbirlikçinin cebi doluyor. İspanya zindanları, yıllardır, insanca bir düzenin özlemini çeken yurtseverlerle dolup taşıyor. İşkence görenlerin, katledilenlerin sayısı belli değil.

Ama zulme, baskıya dayalı, halk düşmanı rejimler, Portekiz'de olduğu gibi, er-geç yıkılırlar. Diktatör Franko ve öbür faşistler, parababaları ve büyük toprak ağaları bunun pekala farkındalar. Düzenlerinin ayakları altından kaydığını görüyorlar.

Bu son cinayetler, bütün dünyanın öfkesini çekti. Birçok ülke, İspanya'daki elçilerini geri çağırdı, İspanya'yla bütün diplomatik ilişkilerini kesti, Avrupa'dan Asya'ya, Afrika'ya, Güney Amerika'ya hemen bütün dünya ülkelerinde protestolar, yürüyüşler, çeşitli gösteriler, birbirini kovaladı. Birleşmiş Milletler Örgütüne, Franko Hükümetine, İspanyol konsolosluklarına her yerden protesto mesajları yağdı.

Ama tepkilerin en güçlüsü işçi sınıfından geldi. Dünya Sendikalar Federasyonu (F.S.M.), Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (C.E.E.), ve Dünya Hür Sendikalar Konfederasyonu (C.I.S.L.) nun çağrılarına uyarak bütün dünyada 5er, 10ar dakikalık genel grevler uyguladı. Ülkelerin bütün ekonomik faaliyetleri bu süre içinde durdu. Birçok ülke, İspanya'ya uçak, tren, gemi seferlerini birkaç günlüğüne iptal etti. Bazıları, İspanya'dan gelen gemilere kıyılarını kapadı. Fransa, Hollanda'nın bütün limanlarındaki dok isçileri, İspanyol gemilerini boykot ediyor, bunları yüklemeyi, boşaltmayı reddediyorlar... İşçi sınıfı, İspanya'daki faşist Franko rejimini lanetlediğini, İspanya'daki sınıf kardeşleriyle dayanışma içinde oldüKunu bütün dünyaya böyle duyuruyor.

PORTEKİZ'LE DAYANIŞMA

Halktan yana ilerlemeye karşı gerici güçler Portekiz'de saldırıya geçmiş bulunmaktadırlar. Yarım asırlık Faşist iktidardan ve cehaletten sonra elde edilen özgürkleri tehlikeye sokmakta ve Portekiz halkının sosyalizme yürüyüşünü engellemeyi denemektedirler.

Aynı gerici güçler anti-komünizm maskesiyle demokratik güçlerin ve sendikaların birliğini baltalamaktadırlar.

Bir yandan, Portekiz'de halk yığınlarının ve örgütlerinin ve demokratik güçlerinin, faşizmi engellemek ve devrimci kazanımları koruyabilmek için gerekli birliğin sağlanmasının kaçınılmaz olduğuna inanmaktayız. Öte yandan bizim görevimiz; yaşadıkları bu zor günlerde Portekiz'li kardeşlerimizle dayanışmamızı somut olarak gerçekleştirmek olmalıdır.

Portekiz'de faşizmin geri dönüş tehlikesine karşı Portekiz halkının özgürlükler ve sosyalizm için verdiği mücadeleyi, Fransa'daki Fransız ve yabancı emekçiler olarak bütün gücümüzle desteklemeliyiz.

YENİ PORTEKİZİN BİRKAÇ SOSYAL KARARI

25 NİSAN 1974'ten bu yana, iki misli artan bir temel ücretin yanı sıra, birde genel olarak öbür ücretlerin % 12 ile % 44 arası artmış olmalarını ve birçok sosyal kararlar sayabiliriz :

— Çocuk tazminatları 24 eskudos artmış bulunuyor.

— Emeklilik ve sakatlık paylıkları temel ücretin % 50'sine ulaştı (27 Mayıs 74).

— Çok az gelirliler için ayda 1000 eskudosluk bir tazminat yaratıldı (27 Mayıs 74).

— Emeklilik ve pansiyonların yükselmesi devlet sektörüne de yayıldı.

— 1974'ten beri Noël bayramı dolayısıyle ihtiyarlık ve sakatlık paylıkları alanlara özel bir prim veriliyor. (18-12-74).

— Devlet ve bölge idarelerinin pansiyonları arttı; örnek : 480 eskudosluk bir paylık 825 eskudos'a çıkıyor. (31-12-74).

— Tarım da çalışan ve 16 ile 18 yaşları arasında olan genç işçilere de bütün sosyal güvenlik hakları tanınıyor. (31-12-74).

— Tarım işçileri (500 000) artık bundan böyle sanayi işçileri gibi aynı hastalık sigortasına, ihtiyarlık ve sakatlık paylıkları kakkına sahip olacaklar. Ayrıca doğum izinleri ve tazminatları, vefaat, ihtiyarlık ve sakatlık tazminatlarına hakları var. (1-4-75).

— İşsizlik tazminatı artık bekârlar için aylık ücretin yarısına eşit evli ve çocukları olanlar için ücretin 3'te 2'sine eşittir. (1-4-75).

5. GEÇİCİ HÜKÜMETİN SON KARARLARI

— Sosyal tazminatlardan yararlanmak için 6 aylık bekleme devresi kalktı.

— Taban pansiyon 1650 eskudos'dan 2000'e yükseldi.

— İş hastalıkları için verilen özel vardımlar yükselecek.

— Sakatlık âletlerinin ödenmesi için yeni kararlar.

— Küçük ve orta çapta şirketlerin masraf paylarını geri alabilmeleri için mühlet verici karar. İşçilerin verdikleri masraf paylarının asıl gereklerinden uzaklaşmamaları için yeni bir kanun.

— Çalışan kadınlar için, ücretli doğum istirahatı 90 gün'e çıkıyor.

— Tarım koperatifleri ve kalabalık oturmalı yerlerde çocuk bakım kreşleri veya bahçeleri kurmak isteyen her teşebbüs'e yardım yapılacak.

— 3'üncü çağ yaşında olanlar için tedavi yerleri kurulacak, evde bakım olanakları aranacak; yeni emkli fuayeleri kuruluyor.

— 65 yaşından yaşlı olanlara ve az gelirlilere ücretsiz tedavi olabilmek için yeni kanun.

DİSK'İN « DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN MÜCADELE »

Mitinglerine onbinlerce emekçi katıldı

DİSK, son Kongresinde alınan kararlar doğrultusunda, Eylül ayı içinde iki miting düzenledi. İlki 6 Eylül'de İzmir'de, ikincisi ise 20 Eylül'de İstanbul'da yapıldı. Bu yığınsal gösterilere çeşitli demokratik kuruluşlar da katıldı.

« Faşizme geçit vermeyecegiz-Referandum hakkımız, söke söke alırız-Lokavt hak değil suçtur- Katil iktidar- Düşünce özgürlüğüne evet, 141.142. maddelere hayır. » sloganları ortalığı çınlattı. Onbinler çalışan, ezilen halk kitlelerinin faşizme karsı direnişini ; bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerlemeye olan özlemlerini dile getirdiler.

Mitinglerde DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler ve Genel Sekreteri İbrahim Güzelce konuştular. İşçi sınıfının birliği, faşizme karsı mücadele, kapitalizmin genel buhranı derinleştikçe artan işsizlik, pahalılık ve enflasyon, Türkiye'nin dış politikası konuları üstünde durdular.

Kemal Türkler, kadın emekçilerin toplum hayatının bütün kesimlerinde eşit haklara sahip olması, lokavtın suç sayılması, grev hakkındaki bütün kısıtlamaların kaldırılması, referandumun yasalaştırılması, 141 ve 142. maddelerin kaldırılması, tüm çalışanlara sendikalaşma hakkının tanınması taleplerini vurguladı.

İbrahim Güzelce de konuşmasında : « Yıllar boyu « Küçük Amerika » olma sevdasıyla halkımızın gözünü karartanlar, « her mahallede bir milyoner » uğruna yüz bin yoksul yaratanlar, NATO, CENTO diyerek ülkemizi emperyalizmin saldırgan ittifaklarına boğduranlar, bugünkü somut problemleri, hayat pahalılığını, işsizliği, enflasyonist gidişi emekçilerin gözlerinden saklamak için çaba harcıyorlar... Ama bütün bunlara karşı işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın Bagımsızlık, Demokrasi, Barış ve Toplumsal İlerleme mücadelesi durmuyor, genişliyor, güçleniyor. » dedi.

İşçi sınıfı hareketleri hızlanıyor

Sıkıyönetimin kaldırılmasını izleyen günlerde, yurtta işçi sınıfı hareketleri hızlandı. Çeşitli işyerlerinde, DİSK'e bağlı sendikaların çağrısıyla grevler, ve direnişler artıyor. Hilton, Bereç, Garanti Bankası, BMC, EGO, Sungurlar, ORKO gibi işyerlerinde işçiler, sendikal ve demokratik hakları için mücadele veriyorlar. İşverenin, devrimci sendikalara bağlı işçileri toplu halde işten ıkarması, işçilerin kendi sendikalarını seçme özgürlüğüne karşı baskı uygulaması direnişlere neden oluyor. İşçi sınıfı hareketlerinden daima tedirgin olan işveren çevreleri ve hükümet, işçilerin üzerine polislerini sürüyor, kışkırtmalara kalkışıyor, devrimci sendikacıları Devlet Güvenlik Mahkemelerine veriyor... Ama işçi sınıfı, haklarını almaya kararlı. Örneğin patronların : direnişi kırmak için her türlü oyun başvurduğu, parayla adamlar tutup işçilerin üzerine ateş açtırdığı Sungurlar'da açlık grevi başladı.

Sarı sendikalar

İşçi sınıfının mücadelesi sürerken sarı sendikalar da gittikçe geriliyorlar. Geçtiğimiz ay içinde Genel-İş sendikası, işçi sınıfına ihanet içinde olduğunu söylediği Türk-İş'ten ayrıldı. Tabandaki bu önemli kopma, Türk-İş yöneticilerini şaşkına çevirdi. Genel Başkan Halil Tunç ve çevresindekiler işçi sınıfı aleyhindeki tutumları karsında, işçilerin bilinçlendiğini, toplu halde Türk-İş'ten ayrılıp devrimci sendikalara geçtiğini görüyorlar. Giderek artan bir sinirlilik içinde, işçi sınıfı sendikalarına saldırılarını arttırıyorlar.

Disk'in cevabı

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç'un DİSK'e yöneltti̇ği suçlamaları cevaplandırırken, DİSK'in, Türk-İş'in uyguladığı cölücü, işçi kitlelerini siyaset dışı bırakmaya çalışan uyutucu politikaya karşı koyduğunu belirtti, ve şöyle dedi : « şimdi biz Halil Tunç'a soruyoruz, Emekçi halkımızın hayat ve çalışma şartlarını iyileştirmek için neler yapmıştır ? İıçi sınıfımızın, çalışan kitlelerin insanca bir hayata kavuşmasının ilk şartı olan ilerici, demokratik bir iktidarın kurulması için hangi mücadeleyi vermiştir ? Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç'un varlık sebebi, ilerici güçleri, içi sınıfını bölmek, parçalamak, ve böylece büyük sermayeye ve onun gerici iktidarlarına hizmet etmektir ».

Amerikan üsleri

Kapatıldı, kapatılacak, kapanıyor derken, hükümet 26 Temmuz 1975'de bildirdi : Türkiye'deki ABD üslerinin faaliyeti durduruluyor. Amerika'nın uzun zamandır Türkiye'ye uyguladığı silah ambargosu uzun görüşmelerden sonra kaldırılmayınca, hükümet, görünüşte böyle bir karar almak zorunda kaldı. Ancak, karar alındıktan sonra bu kadar zaman geçmesine rağmen, kapıya bir Türk bayrağı dikilip, içerdeki Türk görevlilerin sayısının arttırılmasından başka bir değişiklik yok ortada. Ne üslerde görevli Amerikan subaylarının geri gönderilmesi, ne de üslerdeki silah ve teçhizata el konulması. Üstelik Türkiye topraklarındaki 26 Amerikan üssünden ancak 6 tanesinin faaliyetinin durdurulduğu açıklandı. Böylece MC hükümetinin bu « sözüm ona Amerikan aleyhtarı » tavrının, aslında ne denli « yutturmaca » ve « içten pazarlıklı olduğu ortaya çıkıyor.

« Ulusal savaş sanayii » oyunu

Amerikan üsleriyle aşağı yukarı aynı zamana rastlayan bir başka önemli olay da ulusal silah sanayii kurma tezebbüsleri « Aziz Dost » Amerika'dan silah ambargosu gibi bir « ihanet » gören sermayedarlar, ve onların hükümeti ulusal silah sanayiinin kurulması için geniş çapta faaliyete geçmiş durumdalar. Ancak, kim kuracak bu sanayii ? Alman parababaları, Almanya'da çalışan Türkiyeli işçilerin Alman bankalarındaki paralarını silah sanayiinin kurulması için Türkiye'ye aktarmak konusunda şöyle bir şart koşuyorlar : Bu sanayiin özel sektör tarfından kurulması. MC de bütün çabalarını bu yönde yoğunlaştırdı tabii.

DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce, « DİSK ve ulusal savunma « adlı yazısında : « Silahsızlanma, yumuşama ve karşılıklı işbirliği için sosyal rejimleri farklı, ülkeler en üst düzeyde Helesinki'de biraraya gelirlerken, ülkemiz işverenleri « silahsızlanmayı » kışkırtıyorlar. (...) DİSK, « savaş sanayiine karşı, ulusal ağır sanayi ve teknoloji temeline dayalı « ulusal SAVUNMA sanayiinden » yanadır » dedi.

C.G.T.'nin 80 yıllık savaş yolu

Her şeye rağmen CGT, doğumundan beri, günlük direnişlerde olsun veya tarihin büyük anlarında olsun, işçilerin kavgalarına önder olacaktır.

AYDINLIKTA VE KARANLIKTA

Birinci Dünya Savaşı ve 1917 Rus Devrimi CGT'yi epeyce etkileyecektir. Bundan sonra sınıf anlayışı gitgide ileliyor ve reformist sınıf işbirliği fikri geride kalıyor.

1936 Halk Cephesi zamanında CGT, Toulouse' da birleşmiş olarak, solun birliğinin gerçekleşmesi konusunda ve sosyal hakların kazanılmasında ağırlığını ortaya koyuyor.

Nazi işgali Fransa'yı zincirlemek istediği yıllarda, CGT militanlarının büyük çoğunluğu kurtuluş savaşina katılıyorlar. Çok sayıda şehit ve kahraman veriyorlar.

Kurtuluştan sonra, yeniden kuruluşa CGT de yardım ediyor. Bu arada bazı siyaset adamları ülkeyi Amerika'ya peşkeş çekmekle meşguller. 1947 sonlarında reformist bir azınlık, CIA'nın yardımı ile sendikaların bölünmelerine ugraşıyor.

Buna rağmen CGT, sağlam sınıf anlayışına dayanarak ve evrensel dayanısm adına emperyalizme karşı mücadele ediyor. Özellikle de Vietnam ve Cezayir' de Fransa'nın sürdürdüğü sömür geciliğe karşı.

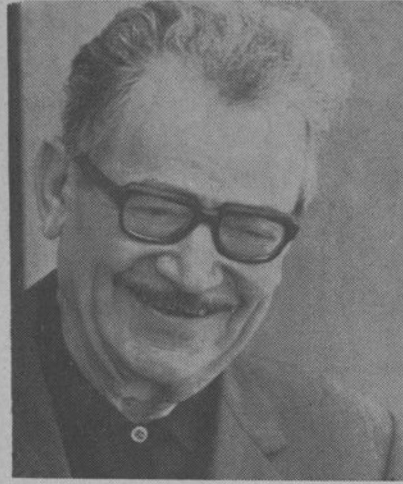
SAYGIDEĞER VATANDAS

Bugün Benoît Frachon'un dediği gibi « bünyesinde en olumlu gelenekleri barındıran, yanlışlıkları silen, yeni bilgiler ve eylemlerle zenginleşen CGT, kimsenin hem çekemeyip hem de saygı duymaktan kendini alamadığı o saygıdeğer vatandaş olarak yürüyor ».

Zamana uymayı bilen bu « vatandaş », temel değişimlerin gerçekleşmesi için, özellikle sol'un Ortak Hükümet Programındaki tedbirlerin hayata geçirilmesini amaçlayan, işçilerin en büyük kavga örgütlerinden biridir.

Geçtiğimiz Haziran' da 39 uncu kongresini toplayan Konfederasvonumuz, 81. yılına yeni bir güçle giriyor. Tanık olduğunuz gibi, işçi sınıfının ve ezilen bütün kitlelerin yığınsal direnişleri, eylemleri yepyeni boyutlar kazanıyor. Tekelci sermayedarların Giscard hükümeti gittikçe köşeye sıkışıyor.

René LOMET.

BENOIT FRACHON'UN MÜCADELESI YOLUMUZA IŞIK TUTUYOR

Fransa ve uluslararası işçi sınıfı hareketinin yöneticilerinden, CGT'nin Başkanı Benoît Frachon'u geçtiğimiz Ağustos ayında kaybettik.

1893'de doğan Benoît Frachon (Benua Fraşon)'un hayatı emekçilerin kurtuluşu için, emperyalizme ve kapitalizme karşı, barış yolunda büyük bir mücadeledir.

16 yaşında sendikalı bir torna işçisi olan B. Frachon, işçilerin örgütlü mücadelesinde önemli sorumluluklarda bulunacaktır. CGT'nin önce Genel Sekreteri, sonra Başkanı olan B. Frachon, «Dünya Sendikalar Federasyonu (FSM)» nun kurulmasında büyük katkıda bulunmuş, FSM'in 2. Başkanlığını yapmıştır.

II. Dünya Savaşı sırasında, Faşist Nazilerin işgaline karşı Fransız Direniş Hareketinin en ön saflarında yer almıştır.

B. Frachon bir yazısında şöyle diyordu : « Ne patronlar ne de Devlet, emekçilerin taleplerini gönüllüce karşılamazlar. Ama eylem, ancak geniş ve birleşik eylem onları mecbur eder ».

CGT Yönetim Kurulu 3 Eylül toplantısında, Courcelles'deki Eğitim Merkezine « Benoît Frachon » adının verilmesi kararını aldı.

Benoît Frachon arkadaş yitti. Mücadelesi yolumuzu aydınlatıyor.

BİZE GELEN MEKTUPLAR

42 ANDREZIEUX, de çalışan Adnan Avan arkadaşımız gönderdiği yazıyla Fransa' daki tüm kardeşlerimize sesleniyor :

Değerli İşçi Arkadaşlar ;

Bir iken bin, bin iken milyonlarca işçi meslekdaşlar. Elleri nasırlı yüzleri çatlak çatlak siz arkadaşlar. Bir olalım elele verelim, sendikalaşalım. Derdimizi patronlara değil sendikadaki görevli arkadaşlara anlatalım. İnsan insandır prensibini kullanalım. Irk, mezhep ayırt etmeden çalışarak haklarımızı savunalım.

Yerli işçi arkadaşlara verilen hakların bize de verilmesini savunurken lojmanların kira ve bakımını, haftalık çalışma süresini 45-50 saat değil 40 saate indirilmesini savunalım. Patronların yaratmış olduğu iş krizine karsı direnelim. Sömürücülüğe son verelim. Yeter artık vurdukları vurgunlar. Durdualım bu patronlarım krizini. (...)

Haklar bir kişi olarak elde edilmez. Birleşilerek elde edilir. Birleşelim bir sendika altında toplanalım. Sendika görevlisinden genişce bilgi alalım. Rastgele bir işyeri ile anlaşmayınız Anlaşma yaparken iş ve iş saati mesleğine göre seçerek, Fransız işçilerine verilen hakların aynısının verilmesini talep ederek anlaşın. Patronların oyununa gelmeyin. Bugün Türkiye'de Türk-İş sarı sendikasının yaptığı oyunlar bir bir bozuluyor. Bunun yanı sıra Fransa' da da patronların meydana getirmiş oldüğü sendika vardır. Onun icin onlara kapılmayın. Kendi işçi arkadaşlarının toplanarak meydana getirmiş oldukları C.G.T. den ayrılmayın. Üye olunuz. Sendikanız size canı ile yardım eder. Ben Fransızca bilmiyorum nasıl üye olayım derseniz « Türk İşçileri » adlı gazetenize ufak bir mektpla belli ediniz size yardımcı olurlar.

Adnan Avan.

Arkadaş bu gazete senindir
oku, okut. elden ele ilet.
yazı ve eleştirilerini gönder.
işyerindeki sorunları yaz

GİRİŞ BÜLTENİ

CGT' YE ÜYE OLMAK IÇIN :

Soyadı, adı .... Doğum yılı ....

ADRES ....

Çalıştığı yer .... Çalıştığı yerin adresi ....

Şehir ve Bölge ....

Bu bülteni tanıdığınız bir C.G.T. delegesine veya C.G.T., 213, rue Lafayette, Paris 10me adresine yollayın.

TÜRK IŞÇİLERİ

213, rue Lafayette, PARIS 10me). BOTzaris 86-50
Imprimerie Lensoise • LENS
Travail exécuté par des ouvriers syndiqués
Directeur de la publication : TANGUY, Aubin